

- **FRAMA**- ima susrete utorkom u 20,15 sati.
- **VJERONAUKE**- za srednjoškolce od I. do IV. razreda: srijeda u 20,00 sati.
- **VJERONAUKE** - za studente: utorkom u 19,30 sati; za starije: četvrtkom u 19,30 sati.
- **MINISTRANTI** - susreti su subotom u 11,00 sati
- **Biblijska grupa** - svake srijede u 19,30 sati;
- **Zbor mladih "Snaga Duha"** - susreti i probe su srijedom u 19,30 sati
- **Mješoviti zbor**- susreti i probe su petkom u 19,15 sati.

MOLITVENI SUSRETI:

- svakoga dana prije večernje sv. mise moli se Večernja molitva Crkve - Časoslov;
- ponedjeljkom poslije večernje sv. mise: klanjanje i molitva pred Presvetim;
- utorkom u 18,10 prije, večernje sv. mise: antunovska pobožnost;
- četvrtkom je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim u crkvi, a molitva za bolesne i klanjanje u 16,30 sati. (*osim mjeseca kolovoza*);

OSTALO:

- Nedjeljom i radnim danom ispovijedamo pod svakom misom, a u drugo vrijeme kroz tjedan (osim nedjeljom i blagdanom) potražite svećenika kod vratara.
- Nakane sv. misa možete naručiti kod sakristana (prije ili poslije sv. mise).
- Preporučamo vam vjerski tisak: Biblija danas, Glas koncila, MAK, Kana, Svjetlo riječi, TAU, Živo vrelo, Novi svijet, list franjevačkih zajednica: Brat Franjo

SV. FRANCISKA RIMSKA (1384.-1440.)

Rođena je u rimskoj plemićkoj obitelji. Željela je postati redovnica ali ju je otac vrlo mladu udao. Rodila je šestero djece, a na životu je ostalo troje. Nakon smrti muža ispunila je svoj život socijalnim, karitativnim i medicinskim djelovanjem. Bila je na glasu kao dobrotvorka i njegovateljica pa i čudotvorka. Njegovala je bolesne, prala je rublje a nagrađivala je one koji su joj pomagali. Godine 1421. je u Rimu izbila kuga, svi su se razbježali a Franciska je ostala pomagati bolesnima i pokapati mrtve. Sva iscrpljena posljednje je godine svoga života provela u samostanu benediktinki, gdje je umrla 1440. godine. Proglašena je zaštitnicom žena a i vozača automobila jer joj je prema legendi anđeo svijetlio dok se noću ulicama kretala pomažući bolesnima i siromašnima.

OGLASI

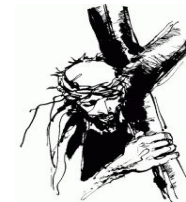
CRKVE SVETOGA FRANJE

Zagreb, Kaptol 9
br. 483(289), 4. OŽUJAK 2012.

DRUGA KORIZMENA NEDJELJA - "B"

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA:

nedjeljom i svetkovinom: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 18.30
 blagdanom: 6, 7, 9, 11 i 18.30 sati
 radnim danom: 6, 7, 9 i 18.30 sati

KALENDAR TJEDNA

IMENDANI

Ponedjeljak	5.3. Sv. Euzebijije	Eutebije, Teofil, Vedran
Utorak	6.3. Sv. Cirijak, đakon	Kirijak, Marcijan, Viktor
Srijeda	7.3. Sv. Perpetua i Felicita, mučenice	Perpetua, Felicita
Četvrtak	8.3. Sv. Ivan od Boga	Ivan, Ivša, Boško
Petak	9.3. Sv. Franciska Rimska.....	Franciska, Franjka
Subota	10.3. Sv. Mučenici (40) iz Sebaste	Emil, Makarija, Krunoslav
Nedjelja	11.3. TREĆA KORIZMENA NEDJELJA	

Danas u 17 sati je redovita mjesečna skupština Franjevačkoga svjetovnog reda.

Utorkom u 19,30 sati su **kateheze za mlade**, a četvrtkom u 19,30 sati **kateheze za odrasle**.

POBOŽNOST KRIŽNOG PUTA U NAŠOJ CRKVI:

ponedjeljkom, četvrtkom, petkom i nedjeljom

u 18:00 sati

RIJEČ BOŽJA

Prvo čitanje Post 22, 1-2.9a.10-13.15-18

U one dane: Bog stavi Abrahama na kušnju. Zovnu ga: »Abrahame!« On odgovori: »Evo me!« Bog nastavi: »Uzmi svoga sina, jedinca svoga Izaka koga ljubiš, i pođi u krajinu Moriju pa ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na brdu koje ću ti pokazati.« I stignu na mjesto o kojemu je Bog govorio. Ondje Abraham podigne žrtvenik i naslaže drva. Pruži sad Abraham ruku i uzme nož da zakolje svog sina. Uto ga zovne s neba anđeo Gospodnji i poviče: »Abrahame! Abrahame!« »Evo me!« odgovori on. »Ne spuštaj ruku na dječaka« – reče – »niti mu što čini! Sad, evo, znam da se Boga bojiš jer nisi uskratio ni svog sina, jedinca svoga«. Podiže Abraham oči i pogleda, i gle – za njim ovan, rogovima se zapleo u grmu. Tada Abraham ode, uzme ovna i prinese ga za žrtvu paljenicu mjesto svog sina. Anđeo Gospodnji zovne Abrahama s neba drugi put i reče: »Kunem se samim sobom, izjavljuje Gospodin: Kad si to učinio i nisi mi uskratio svog jedinca sina, svoj ću blagoslov na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim poput zvijezda na nebu i pijeska na obali morskoj! A tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja. Budući da si poslušao glas moj, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.«

Drugo čitanje Rim 8, 31b-34

Braćo! Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? Ta on ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao! Kako nam onda s njime neće sve darovati? Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava! Tko će osuditi? Krist Isus umrije, štoviše i uskrsnu, on je i zdesna Bogu – on se baš zauzima za nas!

Evangelje Mk 9, 2-10

U ono vrijeme: Uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma – nijedanih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom. A Petar prihvati i reče Isusu: »Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.« Doista nije znao što da kaže jer bijahu prestrašeni. I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: »Ovo je Sin moj ljubljeni! Slušajte ga!« I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama. Dok su silazili s gore, naloži im da nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane. Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo »od mrtvih ustati«.

Mali komentar na evanđelje

Po križu k uskrsnuću

Izveštaj o Isusovu preobraženju iz današnjega evanđeoskog odlomka obojen je uskrsnim iskustvom njegovih učenika: Isus je živ, Bog ga je uskrsio i učinio ga pobjednikom nad smrću. Marko je svoje slušatelje najprije konfrontirao s Petrovom vjeroispoviješću i Isusovim navještajem muke. Njegovim suvremenicima je bilo teško razumjeti i spojiti to da očekivani Mesija nastupa sasvim drukčije nego se to predmnijevalo i da svoje poslanje ispunja u mucu, poniženju i smrti. Stoga Marko ovu pripovijest o preobraženju dodaje kao svojevrsni »komentar« Isusove sudbine. On objašnjava i zaključuje: križ i uskrsnuće su neodvojivi od Isusa, i jedno i drugo su nerazdruživo vezani uz Isusovo poslanje - i dragovoljno poniženje i mesijansko dostojanstvo. Ako bismo željeli samo jedno, a ono drugo nijekali, očito je da bismo Isusa krivo razumjeli. »Ovaj« - poručuje glas iz oblaka - »ovaj koji ne bježi od muke, patnje i poniženja, on je moj ljubljeni Sin, njega slušajte!« Što se dogodilo na gori preobraženja? Isus vodi trojicu svojih učenika na brdo Tabor. Oni su ga ugledali u drugom svjetlu, u sjaju božanske slave. Ugledali su ga kao završetak, kao ispunjenje puta. I što su drugo mogli reći nego: Ostanimo ovdje, dobro nam je ovdje biti. No, Isus ih poziva natrag u životnu stvarnost. Poručuje im kako moraju biti realisti, da se ne zanose kako je lako doći na svršetak puta, kako se konačni cilj lako postiže. Zato im govori o svojoj mucu i smrti, što sve još mora pretrpjeti da bi došao do slave, do uskrsnuća, do preobraženja. Nema iluzija, od njih se ne može živjeti; mora se prihvaćati realnost, a to je križ. Isusu nije bila namjera da učenicima da lekciju, da ih malo prizemlji. On im je očitovao svoju slavu da se u najtežim časovima njegova života - u poniženju, mucu, razapinjanju i smrti, oni ne bi nad njime sablaznili. Oni će u Getsemanskom vrtu i na Golgoti vidjeti samo jednu dimenziju njegova života, onu patničku i smrtnu. Da se u tim trenucima ne bi zadržali samo na tome, on im objavljuje slavu koja ga čeka nakon svega toga. Ako smo pravi Isusovi učenici, onda svoj životni križ moramo prihvatiti i nositi kako Isus sam kaže: »Ako tko želi za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom!« Isusovo preobraženje jamstvo je svima onima koji svakodnevno proživljavaju Isusovu i svoju patnju da se po križu stiže k uskrsnuću. Onima koji vrše volju nebeskoga Oca, žive u vjeri i ljubavi, Isus jamči isto takvo preobraženje, istu takvu slavu.